

ताउने चाच्चम् R. GORR. 1, 30, 17. गिरो वः — मर्मताउना: BHAG. P. 8, 11, 9. — 2) n. a) das *Schlagen, Hauen, Strafen mit Schlägen, Schlag* Suçā. 1, 85, 8. 2, 422, 4. न निन्दाताउने कुर्यात् JÄGN. 1, 155. MBH. 13, 4991. R. 5, 56, 136. लालने बहुवा दोषास्ताउने बहुवा गुणा: KĀN. 12. PĀNKAT. 284, 19. BHAG. P. 5, 3, 30. PRAB. 78, 11. ताउनासत् VARĀH. BH. S. 15, 27. परिधशापि ताउनम् MBH. 9, 3522. भूषा प्रज्ञानावाना च ताउनैर्घट्नेस्तथा R. 6, 98, 25. Mit dem Werkzeug compon.: पार्जिलाइलताउनै: R. 6, 82, 181. शिलाताउनशत् MBH. 3, 437. 7, 1299. सालताउनविहूल R. 4, 15, 25. नीरसकाष्ठताउनशत् CRĀNGĀRAT. 9. अवतंसेतपलताउनानि KUMĀRAS. 4, 8. SĀH. D. 80, 6. mit dem obj. compon.: शिरोवनःस्थलादिताउनमक्रेत् PĀNKAT. 239, 5. — b) in der Astr. das *Anstossen, Berühren, partielle Verfinstern* VARĀH. BH. S. 24, 34. — 3) f. ६ Peitsche AK. 2, 10, 31. ÇABDAM. im ÇKDR.

ताउनीय (wie eben) adj. zu *schlagen*: न ताउनीयास्ते (तुरुगा): VARĀH. BH. S. 43 (34), 7. तब्याकृ शिरसि लगुडप्रद्वेषा ताउनीय: PĀNKAT. 235, 13. ताउपत्र n. = ताउङ्क H. 636.

ताउयितर् (von तड़) nom. ag. der da *schlägt*: गुरोस्ताउयिता JÄGN. 2, 303. ताउवक्र (ताउ + वक्र) N. pr. eines Gebietes LIA. II, 953.

ताउग (von ताउग) adj. in Teichen befindlich, daher kommend; von Wasser SUÇR. 4, 170, 11. 18. 173, 11.

ताडि und ताडी f. 1) = ताली eine Palmenart, *Corypha Taliera Roxb.* BHAR. zu AK. 2, 4, 5, 35. ÇKDR. ताडी H. an. 2, 120. MED. d. 14. RĀGA-TAR. 3, 326. Nach ALBYROUNY bei REINAUD, Mém. sur l'Inde, 303 heissen die Blätter einer Palmenart, auf denen man zu schreiben pflegt, تاری. — 2) ताडी eine Art Schmuck DURGAS. im ÇKDR.

ताडुल (von तड़) adj. der da *schlägt, mit Schlägen straf* UNĀDIVR. im SAMKSHIPTAS. ÇKDR.

ताड्य (wie eben) adj. zu *schlagen, mit Schlägen zu strafen*: ताड्याः स्यु रङ्गवा वेणुलेन वा M. 8, 299. JÄGN. 2, 161.

ताड्यमान (partic. pass. von तड़) adj. der *geschlagen wird*, m. ein musikalisches *Schlaginstrument* ÇKDR. und WILS. nach TRIK. 1, 1, 119, wo aber das Wort als adj. zu fassen ist.

ताएउ (von ताएउ oder ताएउ) 1) m. angeblich N. pr. eines alten Weisen; s. u. ताएउव 1. — 2) n. Bez. eines Brāhmaṇa LĀTJ. 7, 10, 17; vgl. IND. ST. 4, 49. — Vgl. ताएउन्, ताएउ.

ताएउव n. = ताएउ 2. ROTH, Zur L. u. G. des Veda 123. IND. ST. 1, 31. ०के प्रवचने ८०.

ताएउव m. n. gāṇa अधिर्चादि zu P. 2, 4, 31. AK. 3, 6, 4, 34. 1) ein wilder Tanz AK. 1, 1, ३, ५०. H. 280. an. 3, 700. MED. v. 37. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 38, b. मुरत् ० KAURAP. 7. तएडुना प्रणीते ताएउवम् Sch. zu H. 280. तएडुना प्रोक्तम् (नायशास्त्रम्) SVĀMIN zu AK. ताएउन मुरिना कृतं ताएउ नृत्यशास्त्रम् तद्व्यास्तीति (१) BHAR. zu AK. ÇKDR. — 2) *Trichrochys COLEBR.* Misc. Ess. II, 151. — 3) eine Grasart H. an. MED. *Saccharum procerum Roxb.* nach WILS. — 4) ताएउवब्राह्मणा IND. ST. 1, 470 wohl fehlerhaft für ताएउकब्राह्मणा; vgl. ebend. 31.

ताएउतालिक (ता० 1. + तालि) m. Bein. Nandin's, des Thürstehers des ÇIVA, TRIK. 1, 1, 50.

ताएउवप्रिय (ता० 1. + प्रिय) m. Bein. ÇIVA's ÇABDAM. im ÇKDR.

ताएउवित (von ताएउव) adj. sich in *wildem Tanze hinundherbewe-*

gend, uneig. von leblosen Dingen: अतिप्राप्युवंशकाएउताएउवितघैतसि-
तस्मूम्बरसहस्रम् (आश्रमपरम्) PRAB. 21, 10. विकल्पाटतटाएउवित-
भूकुटिना कुद्देन महामोहन ८३, १५.

ताएउ (ताएउन्?) n. angeblich N. eines Lehrbuches der Tanzkunst; s. u. ताएउव.

ताएउन् m. N. pr. eines Lehrers der Metrik Verz. d. B. H. 100. IND. ST. 1, 59. pl. N. einer auf einen Schüler des Vaiçāmpājana zurückgehenden Schule P. 4, 3, 104, SCH. 2, 66, SCH. ROTH in der Einl. zu NAIGH. x. MÜLLER, SL. 190. 364. IND. ST. 1, 31. ताएउब्राह्मणा (so ist zu lesen) ebend. ताएउनो श्रुतिः Verz. d. B. H. No. 607.

ताएउ 1) m. parox. patron. von ताएउ gaṇa गर्जादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 6, 1, २, 25. IND. ST. 4, 373. MBH. 2, 294. 12, 8900. 10761. 10874. 12758. — 2) n. Bez. eines Brāhmaṇa: ताएउ वञ्चिंशं (षड्डिंशं) ब्राह्मणम् IND. ST. 1, 31. Verz. d. B. H. No. 284. fgg. MÜLLER, SL. 187. 364.

ताएउपन्नी f. zum patron. ताएउ gaṇa लोकितादि zu P. 4, 1, 18.

तात् (alter abl. von १. त) adv. so, auf diese Weise: (अर्चामसि) यदेव विद्वा तात्वा महात्म् RV. 6, 21, 6. तात्वेदं तात्पाणा चरामि 10, 95, 16. Vgl. P. 7, 1, 39, SCH. und SIDDH. K. zu d. ST.

तात् UNĀDIS. 3, 90. m. voc. sg. Anrede der Aelteren an den Sohn AIT. BB. 7, 14. तदै मा तात तपति पापं कर्म १७. ÇAT. BR. 14, ९, १, ६. KHĀND. UP. 4, ४, २. MBH. 1, 4728. 6798. INDR. ३, ५५, ५६. BRĀHMAN. 1, ८. R. 4, ९, ४४. वत्स तात BHAG. P. 5, 4, ५. MĀLK. P. 25, 11. DAÇ. 2, 7, ८. freundliche Anrede eines Lehrers an den Schüler, eines Aelteren an einen Jüngeren BHAG. 6, 40. R. 4, 2, ७. ६१, ११. २, ३१, २. ११, १२. ११, ५. BHART. 3, 82. HIT. PR. 42. BHAG. P. 1, 14, 39. VOC. PL. MBH. 1, 6820. FG. 4, 133. der Kinder an den Vater 1, 6796. BHĀRĀMAN. 3, 12. RAGH. 9, 75. द्वा तात वृत्ति VID. 102. VER. 3४, ४. मातर्मेदिनि तात मारुत BHART. 3, 96. eines Jüngeren an einen Aelteren, höher Stehenden MATSJOPI. 18 (des Fisches an Manu). RAGH. 1, 72 (Diltpa's an Vasishtha). BHAR. zu ÇAT. ३, २. Vater, im nom. sg. MBH. 1, 6793. FG. 8407. R. 2, 53, 10. R. GORR. 2, 74, ९. ३, ३८, ६. VIKR. ४३, ४. BHAG. P. ३, २२, ३२. MĀLATIM. 33, ४. PRAB. 11, 12. IM ACC. SG. PĀNKAT. ४५, ५. BHAG. P. 1, 18, ३२. IM LOC. SG. MĀRK. P. 24, ६. AM ANF. EINES COMP. ÇAT. ५०, ५. PRAB. 10, ५. SĀH. D. 18, १४. तातजननियच्छ्री Vater und Mutter ÇKDR. (angeblich nach AK.) und WILS. Nach den Lexicogrr. 1) Vater AK. 2, 6, 1, 28. TRIK. 3, ३, १५८. H. ३३६. AN. 2, १७०. MED. t. 21. — 2) eine Person, mit der man Mitgefühl hat (अनुकृत्या), TRIK. H. an. MED. — 3) adj. ehrwürdig ÇABDAM. im ÇKDR. — Vgl. तत्, व्येष्टतात्.

तात्पु (तात + ४. गु?) I adj. dem Vater angenehm, erspriesslich (वनकस्य हिते). — 2) m. = कुक्रतात MED. g. 34. des Vaters Bruder ÇKDR. WILS.

ताततुत्प्य (तात + तुत्प्य) adj. väterlich gesinnt H. 488. m. ein Onkel von Vaters Seiten WILS.

तातन m. Bachstelze TRIK. 2, ३, १५.

तातल 1) m. a) (von तात) ein väterlich gesinnter Mann. — b) ein eiserner Hammer (लोक्तूर्). — c) Krankheit. — d) das Kochen, Reisen (पात्र) MED. l. 97. — 2) adj. = तस र्हित्त u. s. w. Aśārapīla im ÇKDR. m. Hitze WILS. nach ders. Aut.

ताति (von तात) m. Sohn Gātādh. im ÇKDR.